

Organ Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya
No 46 (Nova época) Donatiu 50 ctms. 30 d'Octubre de 1947

LES MANIOBRES CONTRA EL P. S. U. SON MANIOBRES CONTRA LA UNITAT DE LA CLASSE OBRERA I LA UNITAT ANTIFRANQUISTE

L'existència a Catalunya del Partit Socialista Unificat, és un fet històric de gran transcendència per la lluita alliberadora del nostre poble i dels restants pobles hispànics. Aquest fet tan decisiu per la classe obrera catalana, sense tradició marxista de cap mena, donava les bases essencials per que la mateixa estés en condicions d'actuar com a força independent, no sotmesa a influències burgeses petit-burgeses; com a força d'avantguarda de la classe obrera i del poble català, dirigit pel seu propi Partit de classe, independent, inspirat en els triomfadors principals del marxisme-leninisme-stalinisme.

La unificació de socialistes i comunistes, la constitució del PSU ha sigut una gran experiència unitaria. El PSU ha demostrat que la unitat marxista és possible, que socialistes i comunistes podien arribar a una entesa i fusionar-se dintre d'un Partit de classe marxista-leninista-stalinista. La lluita heroica dels militans del PSU al costat de tot el poble en la nostra guerra antifranquista ha confirmat la justesa i l'encert d'aquesta experiència unitaria. L'heroisme del PSU en la lluita contra les horts nazis i la constant, abnegada i grandiosa lluita il·legal contra el franquisme, diuen ben alt el grau de maduresa política i fortalesa orgànica del nostre Partit i per això el franquisme amb la seva criminal repressió, i la reacció nacional i internacional amb llurs maniobres polítiques, ens fan el seu blanc predilecte.

Mantes vegades hem denunciat al reaccionari "Moviment Socialista Català" com portant-veu de la política anti-comunista d'Hitler, que avui segueix Franco i Falange amb l'ajut entusiasta de Truman i la clica reaccionaria anglosaxona. Aquestes maniobres no han fet carn en els obrers catalans perquè coneixen la combativitat dels militans del PSU i la seva justa política unitaria, i ara han sorgit noves tàctiques dels traidors del POUM, agents de la reacció internacional amb disfressa revolucionària, influenciant a certs dirigents confederals els han fet plantejar el problema de "Si fuerais del PC enseñu haríamos la unidad!! Que abrazo nos daríamos si fuerais del PC!", presentant aquesta argumentació per impossibilitar la unitat de la CNT, la UGT de Catalunya i el PSU.

L'història de les lluites per la unitat de la classe obrera ens diu que

URGEIX MOBILITZAR-NOS PER A SALVAR A TOTS ELS ANTIFRANQUISTES EN PERILL DE MORT!!!

Cal seguir tenaços en la campanya per salvar a Angel Carrero, Pere Vallverde, Númex Mestres, Wilson Batlle, Esteve Aries, Carlos Martínez, Joaquim Puigdemunt, Ferran Rius, Sebastià Piera; per assolir siguin anul·lades les penes de mort contra els processats el 18 de Setembre a Barcelona; per impedir sigui executat el estudiant Julio Nava, darrerament condemnat a Madrid; per a salvar als volguts lluitadors, ZOROA I SATUE, detinguts a Madrid i Euzkadi i quina vida es troba en semblant perill perquè no sigui afussellat el Tinent Coronel Luengo de Hoyos.

Insistim en l'adreça de lletres als representants de les Nacions Unides; perquè els acullin baix llur protecció, perquè impedeixin la realització d'aquests nous crims!

Organitzen vagues i protestes per la salvació de aquests patriotes!

Cap més pena mort!!!

est camí està ple de intents de les capes reaccionaries per impedir-la i avui a Catalunya el POUM, infiltrat dintre de certs rengles de la CNT continua fent la política que llurs amos, els reaccionaris internacionals i nacionals els hi ha encomenat, com durant la guerra antifranquista organitzaren les bandes de sabotejadors i espies al servei de l'Exèrcit de Franco, traint la República.

Aquesta política d'alguns dirigents confederals és l'orientació del POUM per impedir que s'arribi a l'entesa fraternal entre els obrers catalans, per impossibilitat la unitat de les forces obreres amb la resta de patriotes antifranquistes dirigides per un Consell Central de la Resistència Catalana.

Però no triomfaran les maniobres divisionistes del POUM perquè tots els obrers catalans han vist sempre als militans del PSU a les fàbriques i llocs de treball, en tots els pobles de Catalunya, dintre dels Comitès UGT-CNT-PSU i comitès de unitat, quan magnífic ha sigut el seu valor combatiu en la unió de vagues plantejades arreu de la nostra terra per la defensa dels interessos econòmics i polítics dels treballadors catalans. Tots els obrers cenetistes, ugetistes i republicans saben del comportament heroic davant dels martiris imposats als nostres militans pels botxins falangistes Quintela i Polo; els dirigents del Comité Regional de la CNT tenen gran quantitat de proves del nostre desig de unitat manifestat en les nostres conversacions i amb infinitat de lletres que els hem adreçat demanant la unitat de la classe obrera catalana, com a base principal d'una entesa per aconseguir la unitat de totes les forces antifranquistes dintre del Consell Central de la Resistència de Catalunya.

Quan més necessària és la unitat dels obrers i antifranquistes, la traïció del POUM es posa una vegada més al descobert al intentar dividir al PSU aprofitant les facilitats qu'els dona la seva infiltració dintre d'alguns organismes de la CNT. Quan per ensorra a Franco i Falange es necessita unir, unir i més unir, les bandes trozquistes-poumistes, camuflades sota la disfressa "revolucionària", intenten sembrar la divisió, la rancúnia i la incomprensió davant d'un fet tan extraordinari i beneficiós per la classe obrera i la causa antifranquista com l'existència del PSU. Per tot obrer honrat i antifranquista està clar que això és obra de l'inspiració reaccionària portada a cap pel POUM.

No triomfaran aquestes maniobres perquè tots els nostres militans estan sempre amatents a desenmascarar aquestes traidories del POUM; perquè per la nostra activitat combatent i antifranquista pel nostre comportament de veritables comunistes, els nostre poble i els nostres obrers volen i esbimen al PSU; veuen al PSU com el Partit polític de la classe obrera que millor defensa els seus interessos, cobrint-lo davant les escames del terror franquista, de les maniobres polítiques del reaccionari "Moviment Socialista" i dels traidors del POUM.

La nostra volguda Dolors Ibarruri, gran dirigent dels pobles hispànics, ha dit: "L'interès d'Espanya i Catalunya; l'interès de la lluita nacional i social del proletariat i del poble catalans, imposa realitzar quants esforços siguin necessaris per que en el pervindre, quan les exigències de la lluita ho determinin, el PSU de C. formi, mantenint i reforçant les seves característiques nacionals específiques, un tot orgànic amb el Partit Comunista d'Espanya, per dirigir en comú, amb vascos i gallecs, la lluita pel desenvolupament i consolidació de la democràcia, en la Federació de pobles hispànics, a la que aspirem com a base del progrés i de la grandesa d'Espanya".

Aquesta és la realitat i aquest és el desig dels nostres militans de tots els obrers cenetistes, ugetistes i republicans de la nostra Catalunya.

(Segueix de la 4a pag.:.....)

món hem de veurer-la com un estímul a la nostra unitat, a la nostra lluita antifranquista i contra els agents del imperialisme anglo-saxó, el socialisme de dreta Prieto i el monàrquic Gil Robles.

En la gran campanya de la premsa imperialista contra la resolució dels Partits Comunistes a Polònia, els diaris falangistes volen fer mèrits per que els americans els hi donguin un lloc a la caneva de llurs gossos. La campanya contra els comunistes i democràtes d'arreu del món que porta a cap la premsa falangista pretén enterbolir el pensament del nostre poble creant un clima de guerra, exagerant les forces de les potències imperialistes, posant-se a llur disposició per empenyer el carro guerrer dels americans.

La democràcia d'Espanya i al cap seu la classe obrera, que mai es va sotmetre a l'esclavatje franquista ni a la dominació estrangera, lluitarà en el gran front de la democràcia mundial amb la seguretat de que...

LA IMPORTANT CONFERENCIA DE PARTITS COMUNISTES A POLONIA

En els darrers dies de Setembre s'ha celebrat a Polònia una Conferència amb la participació de destacats dirigents dels Partits Comunistes de Polònia, Iugoeslavia, Hongria, Rumania, Bulgària, Itàlia, França, Txecoslovàquia i la Unió Soviètica, que ha constituït un aconteiximent de gran importància pels comunistes i demòcrates d'arreu del món.

La Conferència ha tingut com objectiu l'intercanviar opinions i experiències de treball entre els Partits participants. La Conferència ha acordat constituir una oficina de Informació, que raurà a Bergrad, amb la participació de dos membres del Comitè Central de cada Partit representat a la reunió. La tasca d'aquesta Oficina serà la d'organitzar el intercanvi d'informació i disposarà d'un òrgan central semanal que inicialment s'editarà en francès i rus.

Els dirigents comunistes han estudiat a Polònia la situació internacional i han fet una declaració pública que assenyala sàviament i amb enèrgica precisió, la naturalesa dels canvis que s'han operat en la política mundial i quin és el camí que tenim que seguir els comunistes i tots els homes aimants de la pau, la democràcia i l'independència dels pobles.

"Mentres va durar la guerra - diu la declaració - els països aliats que combateren contra Alemanya i el Japó, estaven units i constituïen un sol bàndol. Però, en els tres diversos països aliats, i adhuc durant el període de la guerra, els fins d'aquests eren diferents i tanmateix passa en quant a les tasques de la postguerra i l'organització de la Pau. La URSS i els països democràtics consideraven que la principal finalitat de la guerra era establir en Euròpa organitzacions polítiques democràtiques, destruir el feixisme, evitar la possibilitat de noves agressions per part d'Alemanya i contribuir a la cooperació duradera entre els pobles d'Europa en llur totalitat.

Estats Units i d'acord amb ells, Gran Bretanya, tenien una finalitat distinta: veure's lliures de competidors en els mercats mundials - Alemanya i el Japó - i assentar llur hegemonia. La diferència en els fins de la guerra i en les tasques de l'organització de la postguerra s'accentuaren en aquest bàndol. Quedaren formats dos fronts polítics distints: D'una part la URSS i els països democràtics que tendeixen a anul·lar el imperialisme i a vigoritzar la democràcia i d'altre, Estats Units i Gran Bretanya, que tendeixen a reforçar el imperialisme i a destruir la democràcia. Donat que la URSS i els països recetment incorporats a la democràcia constitueixen un obstacle als plans imperialistes per la dominació mundial i l'aixafament dels moviments democràtics, s'ha iniciat una campanya antisoviètica i contra dits països democràtics, acompanyada per amenaces d'una nova guerra per part dels polítics imperialistes dels Estats Units i la Gran Bretanya.

Així es constituïren dos bàndols: el imperialista i antidemocràtic que tendeix a instaurar la dominació mundial del imperialisme americà i aixafar la democràcia i l'altre bàndol que té com finalitat essencial la lluita contra el imperialisme, vigoritzar la democràcia i liquidar les restes del feixisme; la lluita entre els dos bàndols, el imperialista i l'antiimperialista, continua i s'accentua la crisi general del capitalisme, la debilitació de les forces d'aquest i la vigorització de les forces socialistes i democràtiques.

El bàndol imperialista, amb el seu país rector, Estats Units, dona mostres d'acusada agressivitat, lo qual es manifesta activament en varies formes: en la adopció de mesures militars i estratègiques, en l'expansió econòmica i en la lluita ideològica.

El "Pla Marshall" solament avarca l'aspecte europeu del pla general de l'expansió mundial que, per conducte d'Estats Units, s'està efectuant a tot el món. El projecte d'esclavitut política i econòmica d'Europa a través de l'imperialisme d'Estats Units, es complementa amb el projecte d'esclavitut política i econòmica de China, Indonèsia i Sudamèrica. Els agressors d'ahir, els magnats capitalistes d'Alemanya i Japó, són ara entrenats pels Estats Units per que serveixen de instrument de llur política imperialista en Europa i Asia.

Les mesures tàctiques adoptades pel bàndol imperialista revesteixen formes distintes: es combinen amb altres amenaces de utilitzar la força, xantaig i engany, mesures polítiques o coacció econòmica, suborn, aprofitament de les dificultats internes en els països i la utilització de polèmiques per reforçar llur posició mitjançant una disfressa pacífica i lli-

La important Conferencia.....

beral que tendeix a enganyar als pobles poc madurs políticament. En aquesta tática imperialista té un lloc important la utilització de la política traïdora dels socialistes de dreta tals com Blum, a França; Atlee i Bevin a Anglaterra; Schumacher a Alemanya; Renner i Scherf a Austria; Saragat a Itàlia; ect., que serveixen per amagar les táticas del bandidatge de l'imperialisme sota la disfressa socialista i democrática i que en realitat, són serfs de l'imperialisme que ocasiona la desunió en les rengles de la classe treballadora, emmetzinant llurs esperits. A fi de assolir el fracàs dels plans imperialistes d'agressió - segueix dient la declaració - són necessaris els esforços de tots els elements antiimperialistes d'Europa. Els socialistes de dreta són traïdors amb aquesta causa amb l'excepció dels països que recentment instauraren un régim democràtic en els quals les forces socialistes i comunistes unides contitueixen la base de la resistència al imperialisme.

Dits socialistes de dreta, en la majoria dels països restants i en primer lloc els socialistes francesos i els laboristes anglesos, Ramadier, Blum, Atlee i Bevin, amb el seu servilisme, faciliten el pla del capitalisme nort-americà i arrastren llurs països a una dependència servil dels Estats Units. D'ací es dedueix que la tasca principal dels Partits Comunistes és la d'aixecar la senyera de la defensa de la independència i sobirania nacionals de llurs països respectius.

Si els Partits Comunistes es mantenen forts en llurs posicions i no es deixen estemordir ni enganyar; si defensen llealment la democràcia, independència i sobirania nacionals de llurs països i lluiten contra els intents d'esclavitut econòmica i encapsalen el grup de forces disposades a defensar l'honor i la independència nacionals, no podrà prosperar cap pla que tendeixi a esclavitzar Europa i Asia. Es precis considerar que hi ha un profund abim entre els desitjos dels imperialistes d'abellir a altre guerra i la possibilitat de fer-la. Els pobles no desitjen la guerra. Són tan amples i poderoses les forces que propugnen la pau, que si s'uneixen i es mantenen fermes, si demostren llur decisió, els plans agressius fracassaran per complert. No deu oblidar-se que la campanya dels agents imperialistes respecte al perill d'una guerra, tendeix a aterroritzar als països pusil.lànims i desorganitzats i obtenir mitjançant la coacció i la amenaça, que cedeixin davant l'agressor. El major perill que ara es presenta a la classe treballadora és el de menyspreuar llur potencia i exagerar la de les forces imperialistes.

Aixis com la tática de Munich va permetre a Hitler el desenvolupament del seu pla d'agressió, en la mateixa forma qualsevol concessió a les forces imperialistes dels Estats Units farà que els seus rectors es mostrin més agressius i belicosos. Per aixó els Partits Comunistes deuen encapçalat la resistència contra els plans d'expansió de l'imperialisme i d'agressió en totes parts, tant en el camp polític, econòmic i en el ideològic, i deuen reunir llurs esforços en un programa democràtic antiimperialista, procurant agrupar, junt amb ells a totes les forces democràtiques i patriotes de tots els pobles.

El Partit Socialiste Unificat de Catalunya saluda calurosament als abnegats i victoriosos lluitadors en la guerra antihitleriana, avantguarda del progrés i del benestar, als Partits Comunistes qu'han aportat un document preciós per tots els democrates del món al desenmascarar les manobres bèliques i de dominació mundial dels imperialistes americans i de la sumissió complerta a llurs dictats dels socialistes de dreta. La declaració de Polònia assenyala el camí per defensar la democràcia i la sobirania nacional amenaçades pels imperialistes americans i llurs agents reaccionaris, sempre famolencs d'or i de sang; que posent per damunt dels interessos nacionals i de les capes populars, els seus grollers apetits, llurs negocis, encara que tinguin que abocar-se, com ho feu Hitler, a una nova guerra.

Peró no aconseguiran llurs propòsits perquè els democrates d'arreu del món són conscients de la força que dona el defensar la Patria de les escomeses de l'enemic, de la força de la unitat i de la poderosa confiança qu'ens dona la seguretat del triomf a l'esser guiats per les teories socialistes de Marx, Engels, Lenin i Stalin, que victoriosament van penetrant en el sí de la classe obrera i de tot el poble, per millor servir la causa de la humanitat avançada i progressiva.

El comunicat de la Conferencia de Polònia és un document preciós pels democrates de Catalunya i d'arreu d'Espanya. En ell poden apoiar la confiança de que si els obrers, republicans i tots els democrates ens unim en la lluita contra el franquisme, la victoria serà nostra. Aquesta confiança que la declaració de Polònia dona a les forces democràtiques d'arreu del

(finalitza a la 2a pagina)